

של ביג'י וחוג מרעיו, שהיו הצד המואשם בפרשת החטיפה. התוכנית של ביג'י היתה גאונית בפשטות. בחודשים הקרובים תתברר המדינה כולה בחגיגות שנת-העשור. המדינה תוציא סכומים אדירים מכספי משלם-המסים כדי להאדיר להלכה את שם המדינה, ולמעשה את שם הממשלה, שהוא שמו של דוד בן-גוריון. במשך חודשים ארוכים יהיה כל מי-גגון המדינה עסוק במאמץ יחיד-מינו של פולחן אישי ופיוור פרחים לדוד בן-גוריון, בונה המדינה, מקבץ פזוירי ישראל, מנצח מלחמות צה"ל ומתכנן מערכות-ישראל.

שום מפלגה מספולגת המדינה לא תוכל להתנגד לפולחן זה, מבלי שתוציא על עצמה שם של מחבלת בטובת המדינה, בשמירת החיידים, ובבטחון המדינה עצמה. מתנועת החרות ועד מפ"ם, יבמאמץ יחיד-מינו של בקריאות, גם אנחנו, כשכל אחת תרצה להוכיח שלא רק ביג'י לבדו הקים את המדינה, אלא שגם הן תרמו תרומה כל שהיא. אולם ביג'י יישאר בכוכו, האיש על הסוס הלבן, משכמו ומעלה גבוה מכל המפלגות.

תותחים ואקדח-פזורים. הרעיון היגאוני של ביג'י הוא לצרף את מערכת הבחירות ישר למערכת שנת-העשור. מבלי לתת לאיש להינש ולעבר לפסים אחרים, יתמוג האקדור האחרון של מנגינת-ההלל של העשור לצליל קריאות-ההיד למנ"ח בחרות. אזרחי ישראל יצעדו לקלפי כאשר באזניהם עדין יהודו קריאות-ההיד למנ"ח הג הכליכול של האומה.

שום מפלגה לא תספיק במצב זה לעבור מאזריה של בושם פטרויט לית של אבן-שירה. הרעמים הגדולים שלהם יצלצלו כיריות אקדחים רים, לעומת רעם התותחים של צה"ל ביום-העצמאות העשירי.

יתכן כי גם במצב זה לא יעלה כוחה של מפא"י בכנסת במידה רבה. אולם הפתח של עסקי מפא"י מפני התמוטטות גדולה, בנוסח חילופי-המשטר בקנאדה, ימוג מפא"י תכל לשמור על כוחה, אולי בנינו שנים-שלושה קומות לחיוב או לשלילה.

גירד'יבמו מפלגתי. כדי להכריז על בחירות בשלהי קיץ 1958, היה צורך ב"משבר גדול" — ובהרכבת ממשלה חדשה שתבסס על רוב זעיר, שהשא מראש אופי של ממשלת-מעבר, ממשלה זו תכל להיות מורכבת ממפא"י, כל הדתיים והפרוגרסיביים, שיש להם יחד 62 קולות מתוך 120, מלבד קולות ערביי מפא"י.

עם ממשלה כזאת יוכל ביג'י לדרוש ב"מצפון שקט את פיזור הכנסת בהודמנות הראשונה — היינו מיד אחרי ומר חגיגת העשור — ועוד להישאר בעיני הבוחרים כאיום הנאלץ להיכנע למצב שנוצר באשמת אחרים.

אולם איך אפשר היה ללכך אז מפלגות הפועלים בצירה שלא תשחיר את פני מפא"י? במשך שנתיים אמרו הליצינים שאבשר להר ציא אותן מן הממשלה רק בעזרת בול"דזור. אולם ביג'י הוא אמו, שאינו נזקק לכוח הנס בטכסיסיו המפלגתיים. כמו אמן גירד'יססו יפאני, החליט לנצל את התנופה של יריבו כדי להפילם.

כך מספר זוכה. המלכות הוכנה לפי מיטב כללי המקצוע. הרקע היה צריך להיות בטחוני, כי בשטח זה ביג'י הוא המלך. הוא היה צריך לחסום בפני יריבו כל דרך של סיגנה ממשית, אך להשאיר בטניהם את הפיתוי לזחילה על ברכיים, וגם זאת ללא תועלת.

איש אינו יכול לרעת באיו מידה היתה באמת גבינה במלכות הגרמנית. ביג'י הרי דיע כי אישיות דגולה (ששמה פרסם בריים בחוק-לארץ, אך לא ניתנה לפירסום בארץ) תשע לרמניה כדי להשיג נשק חדיש, מטוג חשוב ביותר. אמנם, אין לגרמנים נשק זה, וקשה לתאר כיצד היו משיגים אותו. אולם נשק זה הספיק כדי לקטול את שותפי ביג'י.

אחדות-העבודה נכנסה למלכות, הדליפה את הענין לעתונות (העולם הזה 1056). ביג'י קסן מיד על המציאה. עתה יכול היה להוסיף כמגן בטחון ישראל ושומר טובת צה"ל, נגד פוליטיקאים חסרי-מצפון ונטולי-אחריות.

באותו רגע הציג ליריבו דרישה אולטימטיבית, שפירושה היה למעשה: לקנות את המשך קיומה של הכנסת (הקואליציה) ל"משך שנתיים, תמורת ויתור מוחלט מראש

• שם סולקה מפלגת-השלטון חליברלית מן השלטון אחרי דור שלם של רוב סוחזים בפרלמנט, אך ורק כתוצאה מרצון הבוחרים בשינוי כלשהו. לקח זה עשה רושם מוכח מאז בספא"י, עגור ריוניס רחבים בצמרתה.

על כל נשק בבחירות הבאות וזיעה מוח' לטת לדיקסטורה האישית של ביג'י. אחרי שפתח את המלכות, ישב ביג'י וחיכה בשקט. אילו קיבלו יריבו את ה"דרישה, היה כראי לו לוותר על הבחירות המוקדמות, ואילו סירבו, שפיל" היתה זאת הגרסה בה כל מספר זוכה. כור' לזולת. מפ"ם, ואחריה אחדות העבודה, נאלצו לדחות את האולטימטום. הן לא היו מאושרות, אולם לא יכלו לחתום מראש על כתב-פיט רין סרמנטי, שהיה מופקד ביד ביג'י, לשם הפעלה בכל רגע שיראה לו מתאים ביותר. הקואליציה התי-פוצצה.

כך הוברר השבוע כי העוזר לכרות בור לזולת, סופו ליפול בו. במשך שנתיים שתקן מפ"ם ואחדות-העבודה כאשר ביג'י ניצל לרעה את נימוקי הבטחון כדי לתאר את כל אויביו כמרגלים, סוכני-אויב, בעלי-מחשבות ומחבלים-בבטחון. מפלגות-הפועלים נתנו ידן בשקט למסע זה, בהיותן בטוחות כי בהן לא תפגע הרעה. השבוע מצאו את עצמן בתפקיד השחור של בוגדים, מגלי סודות לא יב, הורסי צה"ל ומזיקי-בטחון. הגיליוטינה הבנגוריונית ערכה גם אותן.

בעקבות אכזרית, הופעלו נגדן כל ה"מכשירים אשר ב"גוריון עיצב וריכו אותם בידיו במשך שנים, בעזרתן הכעילה, היד השחורה של קבוצת-המנהלים ירה על צור

זה דיון על בעיות מיסכמות, שלובנו כהלכה. **מחיר השנתיים.** מאז הועדה הקודמת של מפ"ם, שנערכה אף היא בחיפה, ב"1951, חלו שינויים רציניים מאד במפלגה. סיעת השמאל של סנה הוצאה ממנה, אחדות העבודה חזרה להיות מפלגה עצמאית, אולם לא רק במבנה הפנימי השתנה מפ"ם. השקפתה הפוליטית עברה אף היא כמה ועד זועים יסודיים.

מפ"ם של 1951 הודההה באופן מוחלט ועיחר עם ברית-המועצות. אולם מאז, נערכו משפט פראג והועדה ה"20 של המס'גה הקומוניסטית של ברית-המועצות, ומפ"ם מגיירה את עצמה כיום כסוציאליסטית בלתי-חלופית. היא מתנגדת לשליית ה"פשהפרט במסטר הסובייטי, לפער בין שכבות הפועלים לבין המנגנון הקומוניסטי, תוקפת את המדיניות הקולוניאלית של מוסקבה ודורשת זכות עליה ליהודי רוסיה. סיטו, אשר ב"שעתו גונה על ידה כ"גד בעולם המהפכה, נראה עתה בעיניה כמצבי דוגמה ומורה דרך.

את השנתיים שישבה מפ"ם בקואליציה הממשלתית, ניצלה לעבודת-נמלים פנימית ארגונית ורעיונית. "הודות לש תיים אלה אנו יכולים להתייצב כיום כמפלגה מאוחדת ומבוססת", הסביר חבר מרכז המפלגה ה"שבוע. אולם עבר הישג זה היתה מפ"ם

ציתם הציגו את עצמם כמשרתים את הש"ב. בצורה זו או אחרת, היו טענותיו של א"ר רת מוזרות במקצת. אם אין בכלל ש"ב, שאל אחד ממבקריו הקבועים של המשפט, כיצד בכל זאת באו לכאן כל אנשי ה"ש.ב.?"

שרד ורצח ברשות. אדרת צוק, גם הוא וגם התובעת מרים בן-סרת, יצעו ב"בירור כי במדינת ישראל אינו קיים שום חוק חקוק, הנתן כמכות לאיזה שהוא מר ש"ב, או כל כניו דומה אחר. מחוסר חוק כזה, במקביל לפקודת המשטרה המ"דורית משנת 1926 לפיה פועלת משטרת ישראל, אנשיה עוצרים אזרחים, מנעים פשעים ומ"עידים בב"המשפט, לא יוכלו בתי-המשפט להכיר באנשים שהציגו את עצמם כעובדי הש"ב. ושליחיו, בתור שכאלה.

אדרת לא סמך רק על העניות המשפ"טיות. אחרי שניתח במשך יום שלם את היכחותיו כי הש"ב, אינו קיים כלל מבחינת בית-המשפט, ומשום כך אין כל ערך לעדויות העדיט שהתיימרו להיות שליחיו, ניגש לנתח את עדויותיהם בזו אחר זו. החשוב בעדי התביעה היה הפרובוקטור דניאל זרניצקי, שליח הש"ב. למחת ת, ש התפרסם כמי שהביא את זאב א"שטיין ל"שורות הש"ב, עודד את ח"רו לשגר מצבת חופת ל"ד"ר שמחה לב (העולם הזה 1040)

ביג'י נכנס * קטל את השותפים

הודה בעצמו כי היה מבצע מעשי שיד ורצח. אם הממונים עלי היו מרשים זאת, "זרניצקי הוא שקרן", טען אדרת בהציגו בפני בית-המשפט שורת עובדות המעידות על אופיו המפוקפק של עד התביעה הראשי. "זהו אדם המוכן לכל מעשה תועבה. שקר אינו נחשב בעיניו."

תורת הבישול. לא היבאו שום הר כחות נגד חירותי, אמר אדרת. הקצין אהרוני הבטיח כבר בחק רות הראשונות נגד לבשל לו דיסה, והוא עשה זאת. לא לא היתה מחתרת וממילא גם חירותי לא היה יכול להיות מנהיגה.

לעזרתו גייס אדרת את השופט העליון האמריקאי ג'קסון, שקבע באחר מספקי-דינו המפורסמים: "כשאין הכחות ממשיות ל"קשר, מביאה התביעה עדויות אחרות, שלא לענין, ויוצרת הודג'מודג". בעזרת ההודג'מודג היא רוצה להשיע על המ"שעיים" סע"תי כל הזמן, סיכם אדרת, "כי ההר כחות שהתביעה מביאה אינן לענין אמרו לי שעוד תבאנה עדויות לענין. היכן העדידות? (המשך בעמוד 8)

• ביום השבעת הממשלה בדרכה לבית הנשיא. בתחנה: השרים בנסוב, מאיר, בר זילי, שפירא, נפתלי ארן, שטרית, אשכול, בריחודה, בורג (מוסתר), לוז, שרת. • דייסה בטלנג אפריקטי.

נאלצת לשלם מחיר גבוה, שהתבטא לא פעם בהתפרשות עם המצפון ובהשלמה עם מעשים המנוגדים לחלוטין לעיקרי התורה שהמפלגה החדירה בחבריה מן הרגע בו נכנסו לתנועת-הנוער שלה.

מחתרת

מה זה ש"ב? מה זה ש"ב, מי זה ש"ב, מי הוא סוכן ש"ב, ומי ממנה אותו? מי-ן לנו שאיש זה או אחר הוא סוכן ש"ב, מודיע ש"ב, איש ש"ב, או בעל-תפקיד אחר בש"ב? שאלות אלה, המטריות כ"ר למעלה משה את מר"בית תושבי ישראל, נשאלו בש"ב.שעבר בפעם הראשונה בבית-המשפט. השואל: יצ"חק אדרת, סניגורו כסוף-השיעור של עורך-הדין יעקוב חירותי, הגאשם בהנהגת מת"רת טירוריסטית שזממה למגר בכוח את השלטון במדינת ישראל.

אין בכלל מוסד בשם שירות הבטחון, ני"סה המרקלית החתיק והמנוסה, אחד מטובי המשפטנים במדינה, ושכנע את שירות ה"שופטים היושבים בדין, אם ישו מוכד כזה, טען אדרת, הרי אינו בוגד בשום חוק. "אין אנו יודעים מה הן סוכניותיו, לש"מה הוא קיים, מי ממונה עליו, מה הן זכויותיו ומה הן חובותיו". אחרי שלוש השופטים שמעו במשך ששה שבועות עשרות עדים, שיותר מח"ש

פן, קול ישראל סירס ללא בוישה את הודעו"תיהן, צירף להן פירושים לגלגיים והסכרות משימצות של משרד ראש-הממשלה — כפי שנהג במשך שנים נגד תוגי המורדים ב"שלטון-קבוצת-המנהלים.

מפ"ם ואחדות-העבודה היו חסרות-אונים נגד הגולם שהן עצמן נתנו יד להקימו.

מפלגות

אחרי זעזועים רבים

בפיגות שונות בארץ התכוונו השבוע 800 איש לעזוב את בתיהם ולסוע לארבעה ימים לחיפה. היו אלה צירי הועידה ה"שלישית של מפלגת הפועלים המאחדת. בידי כל אחד מהם היה ספרון מכורך בתכלת, ששוא את הכותרת: "מבחני דורנו, מאת מאיר יערי".

ב"152 עמודי של הספרון הניח יערי לפני חברי מפלגתו את ראשי-הפרקים של הדין אשר יתקיים בוועידה. כתביו של המנהיג הקשיש, שהוא עדין הכוח ה"מחשבתי הראשון במפלגה, פורסמו תחילה בהמשכים בעל-המסחר, שימשו נושא לדיו"נים בכל סניפי המפלגה. כך שלמעשה, כא"שר יתחילו הירוינים בוועידה בחיפה, יהיה

• לדברי מזכירות המפלגה מגיע מספרם לטביבות 32 אלף, מחם עונים חדשים רביע"מפונגיה.